

(2) אי-נישול הערבים הפלשתינאים ועזרה להטבת

מצבם.

(3) השתתפות היהודים והערבים בשלטון על יסוד פריסטי

בחקומת המעבר.

(4) עצמאות יהודית בא"י.

(5) קשר בין א"י ובין האחדות הערבית.

נוסח ההצעות נמסר לריאד אז בערבית.

ססרתי ללונגה גם קיצור שיחותי עם אנטוניוס, וביחוד

על יחסי ויחס אנטוניוס לאנגליה ולצרפת. הסברתי ללונגה מדוע

חשוב לנו הקשר עם אירופה המערבית.

מהשיחה נחברר לי שירבלוס טעה קצת. לא הובן לי מדברי

לונגה שהסורים רוצים במגישה – אלא שלונגה רוצה להפגיש אותנו.

מחר ומחרתיים לונגה לא יהיה בפריס, אבל הודעתי לו שביום ב'

עלי לשוב לונדונה, ולונגה הבטיח להפגיש אותנו בצהריים ביום ב'.

הארוחה עלתה לי 150 פרנק (בפריס יוקר רב) ומסופקני

אם השיחה עם לונגה שווה מחיר זה.

פריס, 2.8.36

בערב הודיעוני מביתו של ירבלוס שאחרי עשר יטלפנו

לי מהארץ, החברר שיש כאן טעות, והכוונה היא לקהירו. מיס מאי

קיבלה טלפונית את מספרי הטלפוני בפריס מירבלוס וכנראה סלגרפה

אוחו לקהירו.

באחת עשרה ניקראתי לטליפון - אולם מיד ניתק הקשר,

ורק בשחים עשרה דיבר אתי משה:

הנציב חולק על לונדון ודורש הפסקה במורה של העליה,

לרבות בעלי הון וקרובים, עד שהממשלה תחליט על הצעות הועדה.

הנציב מתנגד לדחית השידול בלבד, כי דחיה זו יכלה להעשות ע"י

הסוכנות שתאחר הגשת הצעותיה. הוא רוצה באקט של הממשלה, ובאקט

פומבי, יחכן שהבטיח זאת כבר למי שהוא.

משה סבור שיש להפעיל מיד את מרכזי היהדות באמריקא

ובפולין.

אמרתי למשה שטלגרפנו לאמריקא שימסירו מחאות למשרד

המושבות. משה סבור שאין זה מטפיק ודרושות אספות פומביות.

יש להתריע על הסכנה ולהוכיח לוועדה עד כמה הדבר בנפשו.

שאלתי על המצב.

על השביטה טרם הוחלט, אך הסירור נתגבר. היום נהרגו

שני שומדים יהודים ביקנעם וקצין משטרה ערבי שהיה מסור לטפייסר.

הטליפון ניתק באמצע, אך באחת ניקראתי שוב לטליפון.

משה שאל דעתי על פעולה עממית, אמרתי שאני רואה קושי

בפעולה פומבית, כי אין שוט הודעה מהממשלה ואין כמה לתלות

תנועת המחאה. משה העיר: בתשובת גור האחרונה. הסברתי למשה

שתשובת גור האחרונה לא שיגחה כלום, כי הוא נסתמך על תשובתו

הקודמת שבה נאמר שאין עדיין החלטה על הפסקה. ובינתיים גור

נסע מלונדון לארבעה שבועות, ואינני מניח שבינתיים יחול שנוי.

משה אמר שאמנם המו"מ של הנציב הוא עם פרקינסון.

משה מסר על מגע עם מזכירות הסורים בדמשק (?) וגם

על מו"מ עם מצרים. אליהו בסוריה, ונשלח עוד משהוא לדמשק

או לקהירו - דבריו האחרונים של משה לא היו ברורים, ובאמצע

ניחק הסליפון. חכימי עד בוש - אך הגידו שהשיחה נמסקה.

פריס, 3.8.36

ה"טיימס" של הבוקר מודיע כבר על התגברות הסירור

ומציין את המקרים שמשה הודיע עליהם הלילה.

- לונגה הביא לארוחת צהרים את ריאד. אחרי שיחה של

מה בכך במסך הארוחה הגענו עם הקפה לעניין. ריאד קודם כל התאונן

שויצמן לא עמד בדבורו ולא כתב לו. כשנפגש אחר הבטיח להמציא

הצעותיו בכתב - ולא קיים הבטחתו. הוא התאונן גם על העזרה

שקיבלו הלבנונים, בעתונות הבירותית סיפר הארציבישוף המרוניטי

על ידידות היהודים ועזרתם. ירבולס התנצל שאין הוא יודע על

כך. שאלתיו: מלחמה או שלום? לונגה נחפז ללכת כשגמר לאכול,

ונשארנו שלשחנו. ריאד שאל מה הן הצעותי. הזכרתיו ההצעות

שנמסרו לו לפני שנתיים. הצעות אלו הן קיצוניות, ויצמן הציע

הצעות יותר מחונות - ענה. הסכים להגבלת העליה, להגבלת רכישת

קרקעות והבטיח שלא יהיה רוב יהודי.

היות וו-ן לא סיפר לי תוכן שיחתו עם ריאד לא ידעתי

אם דבריו נכונים או לא ונמצאתי במצב לא נוח. אמרתי לו: אין